

“Я є тому, що ти є”

Моя маленька дівчинко, жінко,
ти напевно ніколи й не була малою.

Ти – стійкий олов'яний солдатик
у крихкому тілі порцелянної балеринки.

Розповім тобі, сестро,
про людей з полум'яними серцями,
як і я, гостей цієї країни справедливості,
де вітер свободи гуляє у вільних вітрилах.
Не втікачів – а творців змін, які намагаються
зробити цей буремний світ людянішим.

Зі своїми грандіозними планами,
сміливими й нестримними мріями,
всі ці чоловіки й жінки, особливо жінки, –
видалися мені великими,
навіть, скоріше, величними.

Та от хоча б: африканка Адіса, іранка Марал,
венесуелки Вікторія та Сайрам –
такі різні й неймовірно прекрасні.

Першу, я б закарбувала на полотні,
як сильну, мудру й прекрасну дочку Африки.

Другу, борчиню за права жінок і пригноблених народів,
що не носить хіджабу, бо має стрижень і крила –
здатною запалювати й спалювати поглядом,
Третю – суцільною експресією, гарячою Кармен, блискавкою,
що освітлює темряву на шляху своїх сестер.
А благородну красу четвертої,
мабуть, варто було б вирізьбити з мармуру.
Поруч з ними всіма і я відчувала себе
прекрасною та гідною всього,
навіть права керувати цим світом.
Аж раптом, залишившись на самоті, ніби змаліла,
звужилася до крапки, до порошокинки, до атома.
Уявляєш? Напевно, навіть для самоусвідомлення
потрібна присутність іншого.
“Я є тому, що ти є” –
південно-африканський принцип людяності – “убунту”.
Моє відкриття про взаємозв’язок усього живого,
яке пояснює, зокрема й те, як ми впливаємо одна на одну.
Нове усвідомлення сутності нашого сестринства, люба, –
“я є тому, що є ти”...

